

Kerkennah szigetek

A
stresszel
szemben

A mediterrán tengerparti paradicsomok közül egy olyan szigetcsoportra kalauzoljuk el olvasóinkat, amely még nem esett áldozatul a tömeges turizmusnak. **Bája, falusias vendégszeretete, hangulata** annál inkább arra készíti az itt megfordulókat, ha tehetik, újból visszatérjenek.

ÍRTA ÉS FOTÓ: LUDVIG ERIKA

Ez a kilenc szigetből álló mediterrán szigetcsoport Tunézia második legnagyobb városától, Sfax-tól egy óras kellemes hajóútra található. A fővárostól, Tunisztól való távolságát a déli irányba mintegy 400 kilométerre taksálhatjuk.

Aki az áprilisi, májusi, esetleg június eleji időszakban érkezik, vagy éppen a szezon után – szeptemberben, októberben, netán novemberben – adódik szerencséje idelátogatni, nyomát sem találja emberek áradatának, annál inkább együtt sétálhat a békésen lejelésző birkanyájjal. Nem ritkán olyan helyekre tévedhetünk, ahol olyan érzésünk támad, csaknem lakatlan szigetre érkezünk.

A SZIGETCSOPORT a nagy meleg ellenére nyáron a legfelkapottabb, ilyenkor az egyébként 15 ezer főnyi lakosság mellé akár 100 ezer nyaralni vágyó érkezik. A tenger kristálytisza, égszínké vagy gyönyörű zöld színét mutatja, a part finom szemcsés homokos, s ami különösen a gyermekes családoknak örömdetes: sekély a víz, így a kicsiknek is biztonságos. A szigeteken a napsütéses napok száma évente 315 körülire tehető, hasonlóan a sokkal ismertebb Dzserbához. Egyébként hangulatában, feeling-ben is sok a hasonlóság Dzserbával, de Kerkennah nagyságrendekkel csendesebb, nyugodtabb. Hogy meddig? Hiszen itt is javában zajlanak a fejlesztések, épül az úgynevezett turisztikai

délelőtt nem volt más dolga, mint a háló által összegyűjtött halakat, rákokat, kagylókat, tintahalat, tengeri állatokat kiszedegetni.

A SZIGET másik fő jellegzetessége a poliphalászat, a speciális, erre a célra kifejlesztett agyagedények a csapdába csalásukat szolgálják. Hiszen a polipok fő jellegzetessége, hogy újabb és újabb lakhelyet keresnek – amit ezekben az agyagedényekben találnak meg.

HA A SZIGETEKÉRŐL ÍRUNK, nem hagyhatjuk szó nélkül a buja pálmafaerdőket, a naplementéket és napfelkeltéket, a kellemesen langyos éjszakákat, amikor szinte semmi más fény nincs, csak a valóban fekete ég a megszámlálhatatlan csillagokkal, előttünk a békésen morajló tengerrel.

HA NÉHÁNY NAP múltán túl csendesnek találják Kerkennahot és egy kis nyüzsgésre vágnának, visszahajózva tehetünk egy napos-félnapos kirándulást Sfax-ba, a Medinába – amely Tunéziában mindenhol a fallal körülölelt óvárost jelenti az elmaradhatatlan bazárral. Alkudni kötelező – okosan –, a fizetőeszköz a dínár, ami körülbelül 150 forintnak felel meg. Az elvárt borralaló tekintetében is standardnak számít az egy dínár.

S KI GONDOLNÁ, ha Tunézia, akkor futball! Az elnök után a legismertebbek, legnépszerűbbek a focisták. Ha fontos meccs van, akár helyi szinten, akár világbajnokságról legyen szó, megáll az élet, a kávézók pedig megtelnek szurkoló férfiakkal.

EGY SZÓ MINT SZÁZ: Kerkennah, a Földközi-tenger békés, sokak előtt egyelőre még ismeretlen szigetvilága remek pihenőhely mindazok számára, akik a stresszes, munkával teli hónapok, napok után csendes kikapcsolódásra, nyugodt, mégis felejthetetlen családi együttlétre vágnak. A nyári, forró, száraz hónapok mellett különösen ajánlott a szezon előtt és utáni hónapokban. Sebaj, ha hivatalos szervezést nem találunk, Bécsen keresztül Tuniszba repülhetünk, de Magyarországról landolhatunk a jóval közelebb, körülbelül félútnyira található Monastirban.

zóna, amelynek újabb ütemét utak, szállodák építésével 2014-2015 körülre szeretnék átadni.

A JELENLEG IS FOGADÓ HOTELEK családisak, jó értelemben véve falusias hangulattal, közvetlenül a tengerparton, ahol a személyzet nem flegma, nem unja az élményeket kereső turistákat, sokkal inkább „műmosolytól” mentesen várja, hogyan tudja maximálisan kiszolgálni a vendégeket. Itt mindenki a tengerből él: vagy a turizmus vagy a halászat révén. S a konyha! Előételként kihagyhatatlan az olivabogyó (a helyiek elmondása szerint 600 millió olajfa van Tunéziában), a hozzá tartozó kicsit csipős szósszal, s a ropogós bagette-vel. Ha főétel, jöhetnek a tenger gyümölcsei, a halak! Egy-egy étkezés több fogásos, de ha jól választunk, mégis könnyű – forróságban-melegben egyaránt. Ne térjünk úgy haza, hogy ne ettünk volna egy jót a lecsós körítésű tenger gyümölcseiből. „Desszertként” kötelező megkóstolni a datolyát, s a már májusban mézédés sárga- és görögdiányt, sárga- és őszibarackot.

NO, ÉS A HALÁSZAT. Merthogy az itt lakók zöme ebből keresi kenyerét, a mai napig az ősi módszereket követve. A mély vízben háromágú szigonyral gyűjtik a szívacsokat, és halászhalóval fogják a halakat. Ottlétünkkor volt szerencsénk részt venni egy helyi halászatban. Vezetőnk, aki Fred kapitány névre hallgatott, a tengerre hajózva már kora hajnalban kivetette hosszú hálóját, így

TUNÉZIAI NEMZETI IDEGENFORGALMI HIVATAL

1051 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 12. V/508.

Tel.: (00-36-1) 267-5579, 267-0384

Fax: (00-36-1) 267-2770

E-mail: tuneziaiinfo@tuneziaiinfo.axcelero.net

www.tuneziaiinfo.hu

TUNÉZIA